

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Mandatvm Venetorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

Christophorum Marcellum nobilem Venetum, sedis apostolicæ notarium & artium doctorem, cuius tenor in fine præsentis sessionis describitur. Et cantatis orationibus, consuetis litanis, & benedicta sacra Synodo per pontificem, & aliis solitis Conciliorum ceremoniis, præstitaque ab omnibus prælatis sanctissimo domino nostro consueta obedientia, sanctissimus dominus noster incepit hymnum, Veni sancte Spiritus. Et reuerendissimus in Christo pater dominus Marcus sanctæ Mariæ in Porticu diaconus cardinalis de Corneliis vulgariter nuncupatus, legit euangelium secundum Matthæum, quod incipit:

Math. 13.

Exiit qui seminat, seminare semen suum. Deinde secretarius magnifici domini Francisci Foscaris equitis, oratoris illustrissimi domini Venetorum, dedit quoddam mandatum dicti domini Venetorum, nomine dicti magnifici domini Francisci, in quo idem dominus Franciscus est constitutus procurator ad interessendum sacrosancto Concilio Lateranensi: & idem secretarius excusauit eundem dominum oratorem, quia non interesse poterat sessioni propter corporis alterationem. Consequenter idem sanctissimus dominus noster dedit dictum mandatum reuerendo patri domino Thomæ Phædræ secretario Concilii, mandans eidem, vt illud legeret in ambone. Qui dictus dominus Thomas ascendit ambonem, & legit dictum mandatum tenoris infra scripti alta voce & ab omnibus audienda.

MANDATVM VENETORVM.

Leonardus Lauredanus Dei gratia dux Venetiarum, &c.

Cum sanctissimus & beatissimus in Christo pater & dominus noster, dominus Iulius, digna Dei prouidentia sacrosanctæ Romanæ ac vniuersalis ecclesiæ pontifex maximus, diuino afflatus numine, pro suo pastorali officio, vt verum decet in terris Christi vicarium, & ad extinguendum hæreses, tollendumque pessimum exortum schisma, ac reprimendam eorum temerariam audaciam, qui diabolico spiritu inducti, tunicam inconsutilem Domini nostri Iesu Christi discindere & dilacerare conantur; & denique pro bono pacis omnium Christianorum celebrare decreuerit & iam indixerit generale &

ANNO
CHRISTI
1512.

vniuersale Concilium in Laterano, nosque inter alios Christianos principes & potentatus eiusmodi sancto operi adesse paterna caritate sit hortatus, sedulam adhibuimus operam, vt status nostri viri ecclesiastici & saculares, doctrina, religione & moribus prestantes, qui rei conducere possent, sese Romam conferrent. Et ne vlla in re a summa deuotione, reuerentia, cultu & obseruantia nostra erga sacrosanctam sedem apostolicam & eundem sanctissimum dominum nostrum deesse videamur, cum personaliter interesse nequeamus, vices nostras demandauimus, & tenore presentium omni meliori modo, via, iure & forma, quibus magis, melius & validius de iure vel de facto a nobis fieri potest & debet, demandamus nobili & dilectissimo patricio Veneto Francisco Foscaro equiti, oratori nostro Romae agenti, vt sacrosancto Concilio Lateranensi nostro nomine intersit, assistat, & ea omnia praestet & peragat quae a nobis quoquo modo adhiberi possent, aut incumberent ad honorem, decus, dignitatem, tutelam & conseruationem, amplitudinemque & exaltationem personae eiusdem sanctissimi domini nostri Iulii secundi summi pontificis, nec non sanctae Romanae ecclesiae ac vniuersalis venerandi Lateranensis Concilii antedicti, cum ampla auctoritate, potestate, facultate atque arbitrio, a nobis cum consiliis nostris sibi tributis & impertitis, ad omnia & singula in tam pio, religioso & salutari negotio, qualia & quantumcumque fuerint tractanda, peragenda, promittenda, iureiurando firmanda, praestanda, executioni mandanda & adimplenda, quae nobis Venetoque dominio possent competere vel deberent, tam de iure quam de consuetudine, non secus ac si nos ipsi cum dominio & senatu nostro coram personaliter ageremus, faceremus & adimpleremus, promittentes omnia & singula ab eodem oratore nostro, quo supra nomine, tam verbo quam scripto in praemissis & circa praemissa pertractanda, concludenda & firmanda, approbaturus nos esse, rataque & grata in perpetuum habituros. In quorum fidem & testimonium praesentes literas nostras in hac patenti forma fieri iussimus, & nostri soliti sigilli, quo in similibus utimur, appensione muniri.

Concil. Tom. 34.

C c ij

Datum in nostro ducali palatio die decima Aprilis, in
indictione decimaquinta 1512. ANNO
CHRISTI
1512.

Quo perlecto, idem sanctissimus dominus noster mandauit eidem domino Thomæ secretario, vt legeret quasdam literas claræ memoriæ Ludouici regis Francorum XI. sigillo eiusdem sigillatas, directas felicis recordationis Pio papæ secundo, super reuocatione pragmaticæ sanctionis: qui dominus Phædra in eodem ambone legit dictas literas alta & intelligibili voce, cuius tenor talis est.

LITERÆ LVDOVICI REGIS FRANCIAE
abrogationis pragmaticæ sanctionis.

Ludouicus Dei gratia Francorum rex, tibi sanctissimo ac beatissimo patri nostro Pio papæ secundo, obedientiam filialem, & plenos deuotionis affectus.

Deum solum scientes, cuius prouidentia bene confutitur rebus humanis, meliusque regna & vrbes religione angi atque defendi, quam armis & mœnibus, te vicarium Dei viuentis ea veneratione prosequimur, vt sacra præsertim in ecclesiasticis rebus tua merita, veluti vocem pastoris audire, illisque parere prompta mente velimus. Quapropter, beatissime pater, etsi constitutio quædam in regno nostro, quam pragmaticam vocant, magno prælatorum conuentu, magna temporis deliberatione conclusa fuerit, & iam callum obducens, quietum prope fixerit statum: tu tamen tuis ad nos literis illam a regno nostro auferri, explodi abrogarique flagitas. Nobis quoque dilectus & fidelis consiliarius noster Ioannes episcopus Atrebatensis, quem cum potestate legati de latere ad hoc nostrum regnum misisti, commemorauit ea, ad quæ per ipsum tibi nostro nomine pollicenda, vouenda, expromittenda, nos antequam regnum suscepissemus, religionis in se ritus quidam deduxerat. Nos nostra promissa exequi, accedente moderatrice rerum ecclesiasticarum tua auctoritate, studemus ac volumus, & id quidem tanto volumus animo propensiori, quanto nobis regnum Franciæ florens & bello vacuum tuetur Deus & protegit. Omnibus itaque victimis potiore obedienciam intelligentes, assensum sumus his quæ tuo nomine no-